

No és una mesura emancipadora de les dones i una defensa de la seva dignitat, perquè es basa en prohibir l'accés amb niqab als serveis bàsics municipals; és una mesura d'exclusió.

No és una lluita honesta contra els "símbols que ataquen la dignitat de les dones": la ciutat està plena de símbols occidentals d'aquest tipus com les publicitats sexistes que exalten la hipersexualització de dones i nenes, el culte al cos anorèxic o a l'eterna joventut.

No és una resposta a un problema de seguretat ni una regulació nova a un buit legislatiu, perquè la identificació personal ja està prou regulada en l'ordenament jurídic vigent.

No és una mesura que fomenti la convivència, la participació de les dones en la vida pública ni el camí cap a una societat inclusiva.

No és una eina per a contrarrestar el pes de la religió en la vida pública: sols cal veure com l'Estat continua subvencionant escoles catòliques que practiquen la segregació de nenes i nens; com la tímida reforma de la llei de l'avortament ha respost a les pressions de la Conferència Episcopal... o les opcions de subvenció de l'Església catòlica a la declaració de la renda!!

No respon a un problema real. Segons el Síndic de Greuges, hi hauria 4 casos de dones amb niqab a Barcelona, sobre una població de més de 1.700.000 habitants.

No és una manera de donar suport a les dones a les quals s'obliga a portar qualsevol vestimenta, i de perseguir a aquells que ho imposen.

EL QUE
NO ÉS
EL DECRET
DEL BURKA
I EL NIQAB

Una mesura que sanciona, discrimina, exclou i estigmatitza les dones musulmanes.

Una instrumentalització del feminisme per justificar una política de restricció de llibertats.

L'ús del racisme i la xenofòbia com a eina demagògica en temps de crisi econòmica i de greus retallades socials.

Un pas més cap al racisme i la islamofòbia creixent.

Una criminalització de les dones que duen niqab, vinculant-les a un imaginari terrorista.

Un reflex que l'agenda política l'està marcant la dreta i l'extrema dreta.

Una mesura purament electoralista, creant alarma social allà on no hi ha cap debat de tipus social.

Un signe més de la manca de democràcia: un decret d'alcaldia sense cap mena de debat ciutadà.

EL QUE
SÍ ÉS
EL DECRET
DEL BURKA
I EL NIQAB

Per això, des dels col·lectius signants proposem:
-(impulsar el diàleg amb les entitats),
-(accés als serveis bàsics),
-(cultura i promoció de la interculturalitat)

I convoquem una acció-concentració
davant l'Ajuntament de Barcelona,
a la Plaça Sant Jaume.
DIMECRES 14 DE JULIOL
a les 19.30H

No són les institucions les que han de definir quina és la llibertat i l'autonomia de les dones, sinó les pròpies dones:

ESTEM FARTES DE QUE
DECIDEIXIN PER NOSALTRES!

Per cert, ¿burka? Els 20 vels integrals que es calcula que hi ha al territori català són **niqabs** (la figura de l'esquerra a la il·lustració).

PER LA RETIRADA DEL DECRET DEL BURKA I EL NIQAB

En les darreres setmanes diversos ajuntaments catalans han aprovat mocions per a prohibir l'ús del burka i el niqab als serveis municipals. A nivell estatal, una esmena del PP instant al govern a prohibir-lo en els espais públics va ser aprovada el passat 23 de juny amb els vots a favor de CIU.

Al nostre país, la majoria de les mocions han estat aprovades per alcaldies del PSC, assumint completament l'agenda política i el discurs racista dels grups d'extrema-dreta. Per motius electoralistes, i al mateix temps que s'atribueixen la responsabilitat en el fre d'aquestes forces reaccionàries, ens plantegen una situació de greus conseqüències racistes i d'exclusió. El nou decret simplement fa un pas més cap a

la criminalització de la comunitat musulmana, sota cobert ideològic del suposat xoc de civilitzacions i seguint l'onada islamòfoba europea.

Aquestes normatives s'emmarquen en un context de crisi econòmica i de greus retallades socials, desviant l'atenció de l'opinió pública cap a problemàtiques inexistents i creant un fals debat. Denunciem la Llei d'estrangeria i les seves successives reformes, cada cop més restrictives, com a marc de tractament del fet migratori. Aquesta nova prohibició és un esglaió més dins de l'escalada de greus restriccions dels drets humans, amb l'exemple recent de la prohibició d'empadronament de les persones estrangeres en situació administrativa irregular a Vic.

Un gran espectacle de la nostra democràcia en el qual la classe política dirigent, en moments de crisi, busca bócs expiatoris, en aquest cas les dones musulmanes.

